

การศึกษาความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการจัดตั้งสถานบันเทิงแบบครบวงจร A Study of Public Opinion towards the Establishment of Entertainment Complex

พรรษพล คำไล่ (Patsaphon Khamlai)^{1*}

คณิต เขียววิชัย (Kanit Kheovichai)²

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อศึกษาความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการจัดตั้งสถานบันเทิงแบบครบวงจร และ 2) เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นของประชาชนต่อการจัดตั้งสถานบันเทิงแบบครบวงจร จำแนกตาม เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน ใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงปริมาณ โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการวิจัย คัดเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง จำนวน 400 คน สถิติที่ใช้ในการวิจัย คือ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย การทดสอบค่า t-test, F-test ผลการวิจัยพบว่า ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการจัดตั้งสถานบันเทิงแบบครบวงจร ศึกษาความคิดเห็น 7 ประเด็น ภาพรวมของความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการจัดตั้งสถานบันเทิงแบบครบวงจร ในระดับ มาก ($\bar{X} = 3.96$) ประกอบด้วย 1) การจัดการท่องเที่ยว ($\bar{X} = 4.10$) 2) สภาพแวดล้อมภายในและภายนอก ($\bar{X} = 3.96$) 3) การบริหารจัดการ ($\bar{X} = 3.97$) 4) ผลกระทบทางเศรษฐกิจ ($\bar{X} = 3.87$) 5) ผลกระทบทางสังคม ($\bar{X} = 4.00$) 6) ผลกระทบทางวัฒนธรรม ($\bar{X} = 3.96$) และ 7) ผลกระทบทางสิ่งแวดล้อม ($\bar{X} = 3.92$) ผลการเปรียบเทียบปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการจัดตั้งสถานบันเทิงแบบครบวงจร โดยจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล พบว่า ปัจจัยด้านเพศ ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการจัดตั้งสถานบันเทิงแบบครบวงจร ไม่แตกต่างกัน ส่วนปัจจัยส่วนบุคคลด้านอายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้เฉลี่ยต่อเดือนนั้น ความคิดเห็นของประชาชนมีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

คำสำคัญ: ความคิดเห็น สถานบันเทิงแบบครบวงจร

Abstract

This research aims to: 1) investigate public opinions regarding the establishment of comprehensive entertainment complexes, and 2) examine factors related to the public's opinions on the establishment of comprehensive entertainment complexes, categorized by gender, age, education level, occupation, and average monthly income. This utilized quantitative research methodology employing questionnaires as research tools. The sample consisted of 400 Thai citizens by purposive sampling. Statistical methods utilized in the research include frequency, percentage, mean, t-test, and F-test. The results indicated that public opinion on establishing the Entertainment Complex across seven aspects was generally high ($\bar{X} = 3.96$). When considering each aspect individually, the opinions were as follows: 1) Tourism Management ($\bar{X} = 4.10$) 2) Internal and external environment ($\bar{X} = 3.96$), 3) Management ($\bar{X} = 3.97$), 4) Economic impact ($\bar{X} = 3.87$), 5) Social impact ($\bar{X} = 4.00$), 6) Cultural impact

¹ สาขาวิชาการจัดการนันทนาการ การท่องเที่ยวและกีฬา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร (Recreation Tourism and Sports Program, Faculty of Education, Silpakorn University) E-mail: patsaphon@trums.thonburi-u.ac.th

² หลักสูตรการจัดการนันทนาการ การท่องเที่ยวและกีฬา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร (Recreation Tourism and Sports Program, Faculty of Education, Silpakorn University) E-mail: kheovichai_k@su.ac.th

* Corresponding e-mail: patsaphon@trums.thonburi-u.ac.th

($\bar{X}$ = 3.96), and 7) Environmental impact ($\bar{X}$ = 3.92). In the comparison of factors correlated with public opinion toward the establishment of an Entertainment Complex, classified by personal factors, it was found that gender showed no difference in opinion. However, age, education level, occupation, and average monthly income exhibited statistically significant differences in opinion at the 0.05 level.

Keywords: Public Opinion, Entertainment Complex

วันที่รับบทความ 27 สิงหาคม 2566 : วันที่แก้ไขบทความ : 15 ธันวาคม 2566 วันที่ตอบรับตีพิมพ์บทความ : 22 ธันวาคม 2566

1. บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของงานวิจัย

สถานการณ์การแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด-19 ซึ่งเริ่มตั้งแต่ช่วงเดือนธันวาคม 2562 ส่งผลกระทบต่อการท่องเที่ยวไทยและการท่องเที่ยวโลกเป็นอย่างมาก ซึ่งทำให้การเดินทางท่องเที่ยวระหว่างประเทศหยุดชะงัก ส่งผลกระทบต่อจำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติที่เดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในประเทศไทย และยังคงส่งผลให้รายได้จากนักท่องเที่ยวต่างชาติลดลงเป็นอย่างมาก (Thailand Development Research Institute, 2021) ภาคการท่องเที่ยวและธุรกิจที่เกี่ยวข้องเนื่องจากการท่องเที่ยว อาทิ สายการบิน โรงแรม บริษัทนำเที่ยวและการท่องเที่ยว ธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการจัดประชุมบริษัทข้ามชาติ การท่องเที่ยวเพื่อเป็นรางวัล การประชุมนานาชาติ และการจัดนิทรรศการ (MICE) ห้างสรรพสินค้า ร้านอาหารและร้านค้า ล้วนแล้วแต่เป็นหนึ่งในปัจจัยสำคัญต่อการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศ โดยมีสัดส่วนถึงร้อยละ 20-22 ต่อ GDP แม้ว่าปัจจุบันรัฐบาลพยายามจัดหาและกระจายวัคซีนให้ครอบคลุมประชากรมากที่สุดเพื่อสร้างภูมิคุ้มกันหมู่ แต่ยังคงมีความเสี่ยงต่อการกลายพันธุ์ของไวรัส จึงไม่สามารถใช้เป็นหลักประกันได้ว่าจะสามารถควบคุมการระบาดให้อยู่ในวงจำกัด และยังคงส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจและการจัดเก็บรายได้ของรัฐบาลอย่างต่อเนื่อง (Polpirul et al., 2021) ในปี 2565 เป็นเรื่องของ การเปลี่ยนแปลง โดยในห้วงเวลาที่หลายฝ่ายมองหาแก่นแกนใหม่ของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวไทย พลิกฟื้นการท่องเที่ยวอย่างสร้างสรรค์ สร้างการท่องเที่ยวไทยให้เป็นการท่องเที่ยวที่มีมูลค่าสูงบนพื้นฐานของการท่องเที่ยวอย่างรับผิดชอบและอยู่บนอุปทานที่เหมาะสม โลกหลังยุคโควิดจึงต้องมุ่งสู่การท่องเที่ยวเชิงคุณภาพ ภาพลักษณ์การท่องเที่ยวในระดับประเทศจะต้องมีภาพลักษณ์ที่ดีขึ้น มุ่งสู่การท่องเที่ยวมูลค่าสูง (high value tourism) ใน 3 เรื่อง ทั้งมีมูลค่าสูงในเรื่องของเศรษฐกิจ มูลค่าสูงในเรื่องของสิ่งแวดล้อม และมูลค่าสูงในเรื่องของสังคม โดยอยู่บนพื้นฐานของการท่องเที่ยวอย่างรับผิดชอบ มีปริมาณนักท่องเที่ยวที่เหมาะสม (optimum scale) (Nithiprapha, 2021)

25 พฤศจิกายน 2564 ที่รัฐสภา ในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร มีนายสุชาติ ตันเจริญ รองประธานสภาผู้แทนราษฎร ในเวลานั้น เป็นประธานการประชุมพิจารณาญัตติด่วนการขอให้สภาผู้แทนราษฎรตั้งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาการศึกษาการเปิดสถานบันเทิงแบบครบวงจร เพื่อหาแหล่งรายได้ใหม่จากนักท่องเที่ยวต่างชาติเข้าประเทศ (Thairat Online, 2021) การพิจารณาการศึกษาการสร้างสถานบันเทิงแบบครบวงจร (Entertainment Complex) ที่จะมีบ่อนกาสิโนถูกกฎหมายรวมอยู่ด้วย เพื่อหารายได้จากการท่องเที่ยวเข้าประเทศไทยในช่วงวิกฤตเศรษฐกิจจากสถานการณ์โควิด-19 คณะกรรมาธิการฯ ได้รวบรวมศึกษาข้อมูลเสร็จเรียบร้อยแล้วมีข้อเสนอให้ก่อสร้างสถานบันเทิงแบบครบวงจรในประเทศไทย ที่จะมีทั้งโรงแรมระดับ 5 ดาว ห้างสรรพสินค้าขนาดใหญ่ สถานเสริมความงาม สปา สวนสนุก สวนสัตว์ สนามกีฬาในร่มและกลางแจ้ง มีบ่อนกาสิโนถูกกฎหมายอยู่ในพื้นที่ร้อยละ 5 ของสถานบันเทิงแบบครบวงจร เป็นต้น (Manager Online, 2023) ในปี พ.ศ. 2564 คณะกรรมาธิการวิสามัญฯ ได้เสนอญัตติเกี่ยวกับการเปิดสถานบันเทิงและกาสิโนในประเทศไทย ในการประชุมสมัยสามัญประจำปีครั้งที่สอง ได้ยกตัวอย่างรายได้ของสถานบันเทิงแบบครบวงจรในต่างประเทศ ปี 2562 ดังต่อไปนี้ 1) มาเก๊า เป็นเมืองหลวงแห่งการพนันของโลก มีรายได้จากจากธุรกิจการพนันแซงหน้าลาสเวกัส สหรัฐอเมริกา มีรายได้จากธุรกิจการพนันมากกว่า 36,000 ล้านดอลลาร์สหรัฐ 2)

ลาสเวกัส รัฐเนวาดา สหรัฐอเมริกา มหานครแห่งการพนันของโลก มีรายได้จากธุรกิจการพนันสูงถึง 6,590 ล้านดอลลาร์สหรัฐ 3) สาธารณรัฐสิงคโปร์ อยู่ในพื้นที่ Marina Bay Sands เป็นสถานที่ที่มีนักท่องเที่ยวต่างชาติมาเป็นจำนวนมาก โดยรัฐบาลสิงคโปร์จัดเก็บภาษีการพนันได้มากถึง 2,000 ล้านดอลลาร์สหรัฐ และมีรายได้รวมจากธุรกิจการพนันสูงถึง 3,200 ล้านดอลลาร์สหรัฐ และ 4) ราชอาณาจักรกัมพูชา มีกาสิโนทั้งหมดประมาณ 150 แห่ง มีหลายแห่งตั้งอยู่ใกล้ชายแดนไทย-กัมพูชา รวมถึงชายแดนเวียดนาม โดยกาสิโนบางแห่งเปิดให้บริการในพื้นที่ที่มีนักท่องเที่ยวจำนวนมาก เช่น กาสิโน Queenco ที่สีหนุวิลล์ ซึ่งเป็นกาสิโนที่ใหม่และใหญ่ที่สุด (The Secretariat of the House of Representatives, 2021)

สถานบันเทิงแบบครบวงจร (Entertainment Complex) เป็นความพยายามครั้งใหม่ของประเทศไทย ที่จะฟื้นฟูเศรษฐกิจของชาติหลังสถานการณ์โรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 เพื่อส่งเสริมเพิ่มรายได้จากอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวของประเทศ การเปิดสถานบันเทิงแบบครบวงจรเป็นส่วนหนึ่งของนโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยวของประเทศ ที่จะสร้างรายได้ให้กับธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว การจัดเก็บภาษีจากธุรกิจสถานบันเทิงแบบครบวงจรต้องเอื้ออำนวยธุรกิจให้อยู่รอด ก่อให้เกิดการจ้างงานกับคนจำนวนมาก ประชาชนที่ได้รับการจ้างงานจึงจะสามารถจ่ายภาษีรายได้ทางตรงและมีการใช้จ่าย รวมถึงจ่ายภาษีทางอ้อมให้ประเทศเพิ่มขึ้น ซึ่งช่วยให้รัฐมีรายได้จากภาษีเพิ่มขึ้นตามไปด้วย และรัฐบาลสามารถนำภาษีนี้มาจ่ายในการพัฒนาประเทศทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม สาธารณสุข การศึกษา และการสังคมสงเคราะห์เพื่อสร้างความเข้มแข็งให้ประเทศไทยเกิดความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืนต่อไป (The Secretariat of the House of Representatives, 2023)

การศึกษาคำคิดเห็นของประชาชนเป็นการแสดงออกถึงความคิดเห็นของประชาชน มีบทความสำคัญในการสร้างความเข้าใจและประเมินสถานการณ์ ส่งผลต่อการตัดสินใจ พฤติกรรม และทัศนคติของบุคคลหรือกลุ่มต่อเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น จากเหตุผลดังกล่าวข้างต้นคณะผู้วิจัยที่จะศึกษาเกี่ยวกับความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการจัดตั้งสถานบันเทิงแบบครบวงจร ในมุมมองด้านการท่องเที่ยวที่ส่งผลต่อความเห็นของประชาชนต่อการจัดตั้งสถานบันเทิงแบบครบวงจร นำมาซึ่งการสนับสนุนนโยบายของภาครัฐที่มีความต้องการที่จะจัดตั้งสถานบันเทิงแบบครบวงจรเพื่อนำมาซึ่งการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศไทย และยังเป็นนโยบายที่ส่งเสริมการท่องเที่ยวของประเทศไทย

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1.2.1 เพื่อศึกษาคำคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการจัดตั้งสถานบันเทิงแบบครบวงจร

1.2.2 เพื่อเปรียบเทียบปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการจัดตั้งสถานบันเทิงแบบครบวงจร จำแนกตาม เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน

1.3 ขอบเขตของการวิจัย

การศึกษาคำคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการจัดตั้งสถานบันเทิงแบบครบวงจร ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตการวิจัย ดังต่อไปนี้

1.3.1 ขอบเขตด้านเนื้อหา

การศึกษาคำคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการจัดตั้งสถานบันเทิงแบบครบวงจร ผู้วิจัยได้ศึกษาตามทฤษฎีองค์ประกอบการจัดการท่องเที่ยวของ Wannathanom (2009) ตัวแบบพีโอแอลซี (POLC Model) ของ Kwanngen (2016) และ ผลกระทบจากการท่องเที่ยว ประกอบด้วย 1) ด้านเศรษฐกิจ 2) ด้านสังคม 3) ด้านวัฒนธรรม และ 4) ด้านสิ่งแวดล้อม ของ Charumanee (1993) และ Warakulwit (2008)

1.3.2 ขอบเขตด้านประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย 1) ประชากร (Population) ได้แก่ ประชาชนที่มีอายุ 20 ปีขึ้นไป โดยในปี 2565 ประเทศไทยมีประชากรที่อายุ 20 ปีขึ้นไป มีจำนวนทั้งสิ้น 51,446,860 คน (National Statistical Office, 2023) และ 2) กลุ่มตัวอย่าง (Sample) ตามพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. 2509 มาตรา 16 กำหนดว่า “ห้ามมิให้ผู้รับอนุญาตตั้งสถานบริการให้ผู้มีอายุต่ำกว่า 20 ปี บริบูรณ์เข้าไปในสถานบริการระหว่างเวลาทำการ” (Entertainment Place Act, 1966) ดังนั้นจึงคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างใช้วิธีแบบเจาะจง คือ ประชาชนที่มีอายุ 20 ปีขึ้นไป ในเขตจังหวัดกรุงเทพมหานครและปริมณฑล จำนวน 400 คน โดยใช้สูตรของ Krejcie and Morgan (Krejcie & Morgan, 1970)

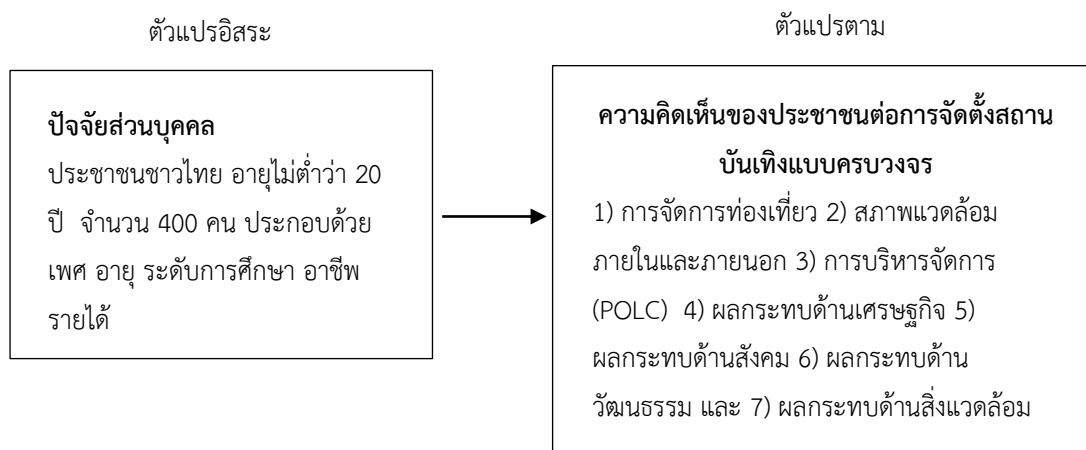
1.3.3 ขอบเขตด้านพื้นที่และระยะเวลา

การสอบถามความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการจัดสถานบันเทิงแบบครบวงจร ในเขตพื้นที่จังหวัด กรุงเทพมหานครและปริมณฑล ใช้ระยะเวลาในการเก็บข้อมูล ระหว่างเดือนมีนาคม 2566 ถึง เดือนมิถุนายน 2566

1.4 สมมติฐานการวิจัย

ปัจจัยส่วนบุคคลที่มี เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดตั้งสถานบันเทิงแบบครบวงจรแตกต่างกัน

1.5 กรอบแนวคิดการวิจัย



ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดวิจัย

2. แนวคิดทฤษฎี

ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าแนวคิดทฤษฎีจากเอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังต่อไปนี้

2.1 คำนิยามความหมายของสถาบันบันเทิงแบบครบวงจร

The Secretariat of The House of Representatives (2022) กล่าวถึง สถานบันเทิงแบบครบวงจร (Entertainment Complex) หมายถึง อาคารขนาดใหญ่หรือกลุ่มอาคารซึ่งประกอบด้วยห้องหรือส่วนต่าง ๆ สำหรับทำกิจกรรมเพื่อความบันเทิง ความเพลิดเพลิน ซึ่งอาจประกอบด้วยองค์ประกอบหลากหลาย เช่น โรงแรม ห้างสรรพสินค้า โรงพยาบาล ธนาคาร สวนสนุก กาสีโน การพนันออนไลน์ สนามกีฬา หอประชุมสำหรับการจัดงานแสดงต่าง ๆ การสีกโน (Casino) หมายถึง สถานการพนันขนาดใหญ่และโอโงะ มีการพนันหลายชนิด เช่น รูเล็ตต์ ไพ่ เป็นต้น

2.2 ทฤษฎีองค์ประกอบการจัดการท่องเที่ยว

Wannatanom (2009) อุตสาหกรรมท่องเที่ยวจะขับเคลื่อนไปข้างหน้าได้หรือไม่จะต้องอาศัยองค์ประกอบ 6 ประการ ดังนี้ 1) นักท่องเที่ยวหมายรวมถึงผู้มาเยือนด้วย 2) สิ่งดึงดูดใจหรือแหล่งท่องเที่ยว ทั้งที่เป็นแหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติและมนุษย์สร้างขึ้น 3) โครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกด้านการท่องเที่ยว 4) องค์การภาครัฐ ซึ่งมีนโยบายสนับสนุนและส่งเสริมกิจกรรมทางการท่องเที่ยว 5) องค์การภาคเอกชน ที่ดำเนินธุรกิจภาคบริการอันหลากหลาย และ 6) เจ้าบ้านหรือประชาชนในท้องถิ่น ซึ่งเป็นเจ้าของทรัพยากรท่องเที่ยว

2.3 ทฤษฎีกระบวนการทางการจัดการ

Kwan-ngen (2016) หลักการจัดการองค์การ (management function) ในปัจจุบัน จะพิจารณา รวมถึงการปฏิบัติหน้าที่ผู้จัดการองค์การที่ดี ซึ่งในปัจจุบันหน้าที่การจัดการจะมุ่งเน้น 4 ประการ ได้แก่ การวางแผน (planning) การจัดองค์การ (organizing) การนำ (leading) และการควบคุม (controlling) บางครั้งเรียกว่า ตัวแบบพีโอแอลซี

POLC Model) และ องค์ประกอบของทฤษฎี 4M เป็นหนึ่งในทฤษฎีการบริหารปัจจัยในกระบวนการผลิตที่จะต้องบริหารจัดการให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด และเป็นตัวช่วยในการเพิ่มผลผลิตให้กับผู้ประกอบการ ประกอบด้วย คน (Man) เงิน (Money) วัสดุ (Material) และการจัดการ (Management)

2.4 ทฤษฎีผลกระทบการท่องเที่ยว

Charumanee (1993) กล่าวถึงผลกระทบจากการท่องเที่ยว อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวมีความสำคัญต่อมวลมนุษย์และสังคมโลก มีบทบาทสำคัญต่อการพัฒนาและส่งผลต่อเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม และสิ่งแวดล้อมของประเทศ ทำให้เศรษฐกิจโดยรวมของประเทศดีขึ้น เกิดการฟื้นฟูและอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมของประเทศ ประชาชนในท้องถิ่นมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น ระบบโครงสร้างพื้นฐานสาธารณูปโภคได้รับการพัฒนา สร้างความเจริญให้แก่เมืองที่เป็นที่ตั้งของแหล่งท่องเที่ยว แต่อย่างไรก็ดี แม้ว่าอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวจะส่งผลในด้านดี แต่ในทางกลับกันการท่องเที่ยวก็เป็นเสมือนดาบสองคม ที่เป็นสาเหตุให้เกิดปัญหาต่อเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม และสิ่งแวดล้อมด้วยเช่นกัน

2.5 แนวคิดเกี่ยวกับความคิดเห็น

Supsin (1990) ได้อธิบายความคิดเห็น หมายถึง ความรู้สึกนึกคิดของบุคคลที่แสดงออกเพื่อให้ผู้อื่นได้สามารถที่จะเรียนรู้ตลอดจนสามารถที่จะประเมินค่าในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง หรือประเด็นใดประเด็นหนึ่งการลงความเห็นอาจจะเป็นไปในลักษณะเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยก็ได้ Nakrit (1997) ความคิดเห็นเป็นการแสดงออกด้านความรู้สึก ความเชื่อต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง จากการใช้สติปัญญา ความรู้ ประสบการณ์ และสภาพแวดล้อมเป็นส่วนช่วยในการแสดงความคิดเห็น โดยมีปัจจัยพื้นฐานที่มีอิทธิพลต่อความคิดเห็น คือ ปัจจัยส่วนบุคคล เช่น เพศ ระดับการศึกษา ความเชื่อ ประสบการณ์ และปัจจัยสิ่งแวดล้อม เช่น สื่อมวลชน กลุ่มสังคมที่มีอิทธิพล ข้อเท็จจริงในเรื่องต่าง ๆ (Sutthisamphan, 1999)

3. วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ใช้วิธีการวิจัยเชิงปริมาณ โดยกำหนดขอบเขตการวิจัยในแต่ละขั้นตอนของการวิจัย ดังต่อไปนี้

3.1 รูปแบบการวิจัย

การวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) โดยใช้แบบสอบถาม ข้อคำถามศึกษาจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความคิดเห็น ด้านการจัดการท่องเที่ยว ด้านสภาพแวดล้อมภายในและภายนอก ด้านการบริหารจัดการ และด้านผลกระทบจากการท่องเที่ยว ด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม ด้านวัฒนธรรม และด้านสิ่งแวดล้อม

3.2 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประกอบด้วย 1) ประชากร (Population) ประชาชนที่มีอายุ 20 ปีขึ้นไป โดยในปี 2565 ประเทศไทยมีประชากรที่อายุ 20 ปีขึ้นไป มีจำนวนทั้งสิ้น 51,446,860 คน (National Statistical Office, 2023) และ 2) กลุ่มตัวอย่าง (Sample) เลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง จำนวน 400 คน ได้แก่ ประชาชนที่มีอายุ 20 ปีขึ้นไป ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ตามพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. 2509 มาตรา 16 กำหนดว่า “ห้ามมิให้ผู้รับอนุญาตตั้งสถานบริการให้ผู้มีอายุต่ำกว่า 20 ปี บริบูรณ์เข้าไปในสถานบริการระหว่างเวลาทำการ” (Entertainment Place Act, 1966)

3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้คือ แบบสอบถาม ปรีกษาผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหาเพื่อวัดความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) จำนวน 3 ท่าน แล้วนำผลที่ได้มาหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Items Congruence: IOC) (Sisa-at, 2013) โดยยึดเกณฑ์เฉลี่ยความสอดคล้องตั้งแต่ 0.50-1.00 ได้ค่าความสอดคล้องเท่ากับ 0.88 และนำไปทดลองใช้กับกลุ่มที่มีลักษณะคล้ายกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน เพื่อหาค่าความน่าเชื่อถือของเครื่องมือโดยใช้ค่าความเชื่อมั่นสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.91 ซึ่งผ่านเกณฑ์ที่กำหนดถือว่าแบบสอบถามมีคุณภาพ และจัดทำแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ เพื่อสอบถามความคิดเห็นของประชาชน เกณฑ์ในการประเมินแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับวิธีตามของลิเคิร์ท (Sisa-at, 2013) โดยถือเกณฑ์การประเมินเป็นคะแนน ดังนี้ 4.51-5.00 หมายถึง มากที่สุด 3.51-4.50 หมายถึง มาก 3.51-3.50 หมายถึง ปานกลาง 1.51-2.50 หมายถึง น้อย และ 1.00-1.50

น้อยที่สุด และเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนต่อการจัดตั้งสถานบันเทิงแบบครบวงจร จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยเก็บข้อมูลด้วยตนเอง และวิเคราะห์ข้อมูลสถิติ คือ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย การทดสอบ t-test, F-test และรูปแบบตารางประกอบการบรรยายเชิงพรรณนา

4. สรุปผลการวิจัย

4.1 ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการจัดตั้งสถานบันเทิงแบบครบวงจร

ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างพบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดตั้งสถานบันเทิงแบบครบวงจร ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 74 มีช่วงอายุอยู่ในระหว่าง 31-40 ปี คิดเป็นร้อยละ 65 การศึกษาระดับปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 65 มีอาชีพเป็นพนักงานเอกชน คิดเป็นร้อยละ 73 และมีรายได้ในช่วง 20,001-30,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 73 ความเข้าใจเกี่ยวกับสถานบันเทิงแบบครบวงจรของกลุ่มตัวอย่าง ประชาชนมีความเข้าใจเกี่ยวกับความหมายของสถานบันเทิงแบบครบวงจร คิดเป็นร้อยละ 96 องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่อยากให้มีอยู่ในสถานบันเทิงแบบครบวงจร 3 อันดับแรก คือ ห้างสรรพสินค้าครบวงจร คิดเป็นร้อยละ 86 รองลงมาคือ กาสีโนถูกกฎหมาย คิดเป็นร้อยละ 74.3 และโรงแรมขนาดใหญ่ คิดเป็นร้อยละ 64 ตามลำดับ สถานที่ที่เหมาะสมในการจัดตั้งสถานบันเทิงแบบครบวงจรคือ จังหวัดกรุงเทพมหานคร คิดเป็นร้อยละ 47.5 ประชาชนส่วนมากมีความคิดเห็นว่างประเทศไทยมีความเหมาะสมในการจัดตั้งสถานบันเทิงแบบครบวงจร คิดเป็นร้อยละ 85.3 และผลกระทบที่คาดว่าจะส่งผลต่อการจัดตั้งสถานบันเทิงแบบครบวงจรคือด้านสังคม คิดเป็นร้อยละ 42.8 จากผลสำรวจความคิดเห็นของประชาชนต่อการจัดตั้งสถานบันเทิงแบบครบวงจร จำนวน 400 คน พบว่า (ดังตารางที่ 1)

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ย และระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อการจัดตั้งสถานบันเทิงแบบครบวงจร จำแนกเป็นรายด้าน

ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการจัดตั้งสถานบันเทิงแบบครบวงจร	ระดับความคิดเห็น	แปลผลระดับความคิดเห็น	อันดับที่
	$\bar{X}$		
1. ด้านการจัดการท่องเที่ยว	4.10	มาก	1
2. ด้านสภาพแวดล้อมภายในและภายนอก	3.96	มาก	4
3. ด้านการบริหารจัดการ	3.97	มาก	3
4. ด้านผลกระทบทางเศรษฐกิจ	3.87	มาก	7
5. ด้านผลกระทบทางสังคม	4.00	มาก	2
6. ด้านผลกระทบทางวัฒนธรรม	3.96	มาก	4
7. ด้านผลกระทบทางสิ่งแวดล้อม	3.92	มาก	6
รวมค่าเฉลี่ย	3.96	มาก	

จากตารางที่ 1 พบว่า ความคิดเห็นของประชาชนต่อการจัดตั้งสถานบันเทิงแบบครบวงจร โดยรวมมีความคิดเห็นอยู่ในระดับ มาก ($\bar{X} = 3.96$) เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ด้านการจัดการท่องเที่ยว ความคิดเห็นอยู่ในระดับ มากมีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ($\bar{X} = 4.10$) รองลงมา ด้านผลกระทบทางสังคม ความคิดเห็นอยู่ในระดับ มาก ($\bar{X} = 4.00$) และ ด้านการบริหารจัดการ ความคิดเห็นอยู่ในระดับ มาก ($\bar{X} = 3.97$) ตามลำดับ

4.2 การศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นของประชาชนต่อการจัดตั้งสถานบันเทิงแบบครบวงจร ที่มีเพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้

4.2.1 การเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนต่อการจัดตั้งสถานบันเทิงแบบครบวงจร จำแนกตามสถานภาพด้านเพศ พบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นโดยรวมไม่แตกต่างกัน และเมื่อพิจารณาความคิดเห็นในแต่ละด้านพบว่า ความคิดเห็นทุกด้านแตกต่างกัน ยกเว้นด้านผลกระทบทางสังคมที่ไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 (ดังตารางที่ 2)

ตารางที่ 2 เปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนต่อการจัดตั้งสถานบันเทิงแบบครบวงจร จำแนกตามเพศ

ความคิดเห็นของประชาชนต่อการจัดตั้งสถานบันเทิง แบบครบวงจร	เพศ				t	P
	ชาย		หญิง			
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
1. ด้านการจัดการท่องเที่ยว	4.13	.21	4.08	.27	.164	.006*
2. ด้านสภาพแวดล้อมภายในและภายนอก	4.21	.18	3.87	.33	.000	.000*
3. ด้านการบริหารจัดการ	4.14	.21	3.91	.36	.000	.000*
4. ด้านผลกระทบทางเศรษฐกิจ	4.01	.25	3.82	.38	.000	.000*
5. ด้านผลกระทบทางสังคม	4.01	.24	3.98	.26	.000	.382
6. ด้านผลกระทบทางวัฒนธรรม	4.02	.32	3.93	.40	.004	.044*
7. ด้านผลกระทบทางสิ่งแวดล้อม	3.97	.28	3.90	.27	.001	.031*
รวม	4.07	.24	3.93	.32	.024	.066

*นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

4.2.2 การเปรียบเทียบปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นของประชาชนต่อการจัดตั้งสถานบันเทิงแบบครบวงจร ทั้ง 7 ประเด็น คือ 1) การจัดการท่องเที่ยว 2) สภาพแวดล้อมภายในและภายนอก 3) การบริหารจัดการ 4) ผลกระทบทางเศรษฐกิจ 5) ผลกระทบทางสังคม 6) ผลกระทบทางวัฒนธรรม และ 7) ผลกระทบทางสิ่งแวดล้อม โดยจำแนกตาม อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน สรุปได้ดังนี้ (ดังตารางที่ 3)

ตารางที่ 3 สรุปการเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนต่อการจัดตั้งสถานบันเทิงแบบครบวงจร จำแนกตามลักษณะส่วนบุคคล

เปรียบเทียบความคิดเห็นของ ประชาชนต่อการจัดตั้งสถานบันเทิง แบบครบวงจร จำแนกตามลักษณะ ส่วนบุคคล	แหล่งความ แปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
1. อายุ	ระหว่างกลุ่ม	3.008	3	1.029	27.158	.000*
	ภายในกลุ่ม	15.011	396	.038		
	รวม	18.099	399			
2. ระดับการศึกษา	ระหว่างกลุ่ม	2.357	3	.786	19.759	.000*
	ภายในกลุ่ม	15.743	396	.040		
	รวม	18.099	399			
3. อาชีพ	ระหว่างกลุ่ม	5.178	3	1.726	52.899	.000*

เปรียบเทียบความคิดเห็นของ ประชาชนต่อการจัดตั้งสถานบันเทิง แบบครบวงจร จำแนกตามลักษณะ ส่วนบุคคล	แหล่งความ แปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
4. รายได้เฉลี่ยต่อเดือน	ภายในกลุ่ม	12.921	396	0.033		
	รวม	18.099	399			
	ระหว่างกลุ่ม	2.221	4	.555	13.810	.000*
	ภายในกลุ่ม	15.879	395	.040		
	รวม	18.099	399			

*นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการศึกษาการเปรียบเทียบความสัมพันธ์กับความคิดเห็นของประชาชนต่อการจัดตั้งสถานบันเทิงแบบครบวงจร จำแนกตามคุณลักษณะส่วนบุคคล พบว่า

1) เปรียบเทียบปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นของประชาชนต่อการจัดตั้งสถานบันเทิงแบบครบวงจร จำแนกตามอายุ พบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นโดยรวมมีความแตกต่างกัน มีค่า (Sig.) เท่ากับ .000 ต่ำกว่า 0.05 จึงสรุปได้ว่า อายุต่างกันมีความคิดเห็นต่อการจัดตั้งสถานบันเทิงแบบครบวงจรแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

2) เปรียบเทียบปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นของประชาชนต่อการจัดตั้งสถานบันเทิงแบบครบวงจร จำแนกตามระดับการศึกษา พบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นโดยรวมมีความแตกต่างกัน มีค่า (Sig.) เท่ากับ .000 ต่ำกว่า 0.05 จึงสรุปได้ว่า ระดับการศึกษาต่างกันมีความคิดเห็นต่อการจัดตั้งสถานบันเทิงแบบครบวงจรแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

3) เปรียบเทียบปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นของประชาชนต่อการจัดตั้งสถานบันเทิงแบบครบวงจร จำแนกตามอาชีพ พบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นโดยรวมมีความแตกต่างกัน มีค่า (Sig.) เท่ากับ .000 ต่ำกว่า 0.05 จึงสรุปได้ว่า อาชีพต่างกันมีความคิดเห็นต่อการจัดตั้งสถานบันเทิงแบบครบวงจรแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

4) เปรียบเทียบปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นของประชาชนต่อการจัดตั้งสถานบันเทิงแบบครบวงจร จำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน ประชาชนมีความคิดเห็นโดยรวมมีความแตกต่างกัน มีค่า (Sig.) เท่ากับ .000 ต่ำกว่า 0.05 จึงสรุปได้ว่า รายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่างกันมีความคิดเห็นต่อการจัดตั้งสถานบันเทิงแบบครบวงจรแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สรุปผลการศึกษาความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการจัดตั้งสถานบันเทิงแบบครบวงจรเปรียบเทียบกับสมมติฐานของการวิจัย ปัจจัยส่วนบุคคลที่มี เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดตั้งสถานบันเทิงแบบครบวงจรแตกต่างกัน ยกเว้นปัจจัยด้านเพศที่ปฏิเสธสมมติฐาน (ดังตารางที่ 4)

ตารางที่ 4 ตารางสรุปผลการทดสอบสมมติฐานความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการจัดตั้งสถานบันเทิงแบบครบวงจร

สมมติฐาน	ผลสรุป
เพศต่างกันมีความคิดเห็นต่อการจัดตั้งสถานบันเทิงแบบครบวงจรไม่แตกต่างกัน	ปฏิเสธสมมติฐาน
อายุต่างกันมีความคิดเห็นต่อการจัดตั้งสถานบันเทิงแบบครบวงจรแตกต่างกัน	ยอมรับสมมติฐาน
ระดับการศึกษาต่างกันมีความคิดเห็นต่อการจัดตั้งสถานบันเทิงแบบครบวงจรแตกต่างกัน	ยอมรับสมมติฐาน
อาชีพต่างกันมีความคิดเห็นต่อการจัดตั้งสถานบันเทิงแบบครบวงจรแตกต่างกัน	ยอมรับสมมติฐาน
รายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่างกันมีความคิดเห็นต่อการจัดตั้งสถานบันเทิงแบบครบวงจรแตกต่างกัน	ยอมรับสมมติฐาน

5. อภิปรายผลการวิจัย

5.1 จากการศึกษาระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อการจัดตั้งสถาบันบันเทิงแบบครบวงจร ในภาพรวมความคิดเห็นของประชาชนเห็นด้วยต่อการจัดตั้งสถาบันบันเทิงแบบครบวงจร อยู่ในระดับ มาก ($\bar{X} = 3.96$) ประกอบด้วย

5.1.1 ด้านการจัดการท่องเที่ยว ($\bar{X} = 4.10$) ใช้ทฤษฎีองค์ประกอบการจัดการท่องเที่ยว ของ Wannathanom (2009) คือ 1) นักท่องเที่ยว 2) สิ่งดึงดูดใจหรือทรัพยากรการท่องเที่ยว 3) โครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวก 4) องค์การภาครัฐ 5) องค์การภาคเอกชน และ 6) เจ้าบ้านหรือประชาชนในท้องถิ่น ประชาชนส่วนมากเห็นด้วยเกี่ยวกับด้านการจัดการท่องเที่ยว สถาบันบันเทิงแบบครบวงจรจะสามารถเพิ่มจำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติให้เดินทางเข้าสู่ประเทศมากขึ้น และสามารถดึงดูดนักท่องเที่ยวกลุ่มรายได้ดีให้เดินทางมายังประเทศไทยได้ โดยเห็นด้วยว่าศักยภาพของการท่องเที่ยวของประเทศไทยสามารถดึงดูดให้นักท่องเที่ยวเกิดการเดินทางมาเยือนและมีกิจกรรมการท่องเที่ยวที่หลากหลายมีความดึงดูดใจนักท่องเที่ยว โครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกเอื้อต่อการตัดสินใจเดินทาง เช่น สนามบินนานาชาติ รถไฟฟ้า ท่าเรือขนาดใหญ่ อีกทั้งประเทศไทยมีระบบกฎหมายที่น่าเชื่อถือเกี่ยวกับการจัดการสถานบันเทิงแบบครบวงจร โดยเห็นด้วยว่าสถาบันบันเทิงแบบครบวงจรจะสามารถสร้างความน่าเชื่อถือต่อผู้ประกอบการที่เล็งลงทุนทำธุรกิจบริการที่สนับสนุนการท่องเที่ยว โดยประชาชนเห็นด้วยต่อการจัดตั้งสถาบันบันเทิงแบบครบวงจรที่ส่งผลต่อการพัฒนาการท่องเที่ยว

5.1.2 ด้านสภาพแวดล้อมภายในและภายนอก ($\bar{X} = 3.96$) ด้านจุดแข็งและโอกาส ความคิดเห็นของประชาชนเห็นด้วยที่ประเทศไทยมีศักยภาพในการจัดตั้งสถาบันบันเทิงแบบครบวงจร มีความสามารถในการนำเสนอกิจกรรมการท่องเที่ยวที่มีความหลากหลาย เช่น ท่างสรรพสินค้าครบวงจร กาลิโนถูกกฎหมาย โรงแรมหรือรีสอร์ท ร้านอาหาร สวนสนุก และอื่น ๆ ส่งผลต่อเศรษฐกิจของประเทศ ก่อให้เกิดการสร้างงานสร้างรายได้ให้กับประชาชนในพื้นที่ เป็นโอกาสในการส่งเสริมภาพลักษณ์การท่องเที่ยวของประเทศไทยหลังการระบาดของโรคไวรัสโควิด-19 สามารถดึงดูดนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติให้เดินทางมาท่องเที่ยวยังประเทศไทย การสร้างความร่วมมือกับอุตสาหกรรมบริการอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง ก่อให้เกิดการกระจายรายได้ ด้านจุดอ่อนและอุปสรรค ความคิดเห็นของประชาชนเห็นด้วยกับการที่มีกาลิโนถูกกฎหมายเป็นธุรกิจหนึ่งในสถานบันเทิงแบบครบวงจรจะส่งผลกระทบต่อทางลบ ก่อให้เกิดพฤติกรรมการตลาดพ่นส่งผลกระทบต่อบุคคลและสังคมเสียหาย นอกจากนี้อาจจะส่งผลให้มีปัญหาที่อาจจะส่งผลกระทบต่อสังคม เช่น อาชญากรรม ค่านิยม ฟอกเงินและธุรกิจผิดกฎหมาย เป็นต้น และอุปสรรคของการจัดตั้งสถานบันเทิงแบบครบวงจรคือ ประเทศคู่แข่งที่มีธุรกิจสถานบันเทิงแบบครบวงจรในโลกมีความแข็งแกร่งทางธุรกิจ และมีระบบการจัดการที่เป็นที่ยอมรับของนักท่องเที่ยว อาจทำให้เกิดการแข่งขันสูงในแง่ของธุรกิจ ผู้วิจัยได้ใช้แนวคิด ทฤษฎีการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอก ของ Ti-yao (2007) คือ ระดับของสภาพแวดล้อมภายนอกหรือกรอบของสภาพแวดล้อมภายนอกที่ต้องวิเคราะห์ สภาพแวดล้อมทั่วไป (General Environment) แบ่งได้ดังนี้ คือ สภาพแวดล้อมทางประชากรศาสตร์ วัฒนธรรมและสังคม การเมือง และกฎหมาย เศรษฐกิจ เทคโนโลยี และทฤษฎีการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในของ Wongkiatrat et. al., (2005) การวิเคราะห์ปัจจัยภายในองค์กร ปัจจัยใดเป็นจุดแข็งหรือจุดอ่อนที่บริษัทสามารถแสวงหาโอกาสทางธุรกิจและหลีกเลี่ยงอุปสรรคที่อาจเกิดขึ้นได้ การวิเคราะห์ปัจจัยภายในอาจเรียกว่า การวิเคราะห์องค์กร เพื่อให้เข้าใจในทรัพยากรที่มีอยู่ในองค์กร ทรัพยากร คือ สินทรัพย์ ความชำนาญ กระบวนการ ทักษะ หรือความรู้ที่สามารถควบคุมได้โดยองค์กร ทรัพยากรดังกล่าวจะนับเป็นจุดแข็งหากทรัพยากรนั้นสามารถสร้างข้อได้เปรียบทางการแข่งขันได้ ซึ่งเป็นความสามารถที่บริษัทสามารถทำได้ดีกว่าคู่แข่งอื่นในอุตสาหกรรม และทรัพยากรนั้นจะนับเป็นจุดอ่อนหากบริษัทบริหารจัดการด้อยกว่าคู่แข่งอื่นหรือไม่สามารถจะทำได้ดังคู่แข่ง

5.1.3 ด้านการบริหารจัดการ ($\bar{X} = 3.97$) ความคิดเห็นของประชาชนต่อการจัดตั้งสถาบันบันเทิงแบบครบวงจรเห็นด้วยกับการบริหารจัดการ (Management) โดยใช้ทฤษฎีกระบวนการจัดการ ตัวแบบพีโอแอลซี (POLC Model: Planning, Organizing, Leading, Controlling) และ ตัวแบบ 4M (Man, Money, Material, Management) ของ Kwan-ngen (2016) ประเมินความคิดเห็นของประชาชน ซึ่งมีเห็นด้วยว่าควรมีการวางแผน (planing) ในการจัดตั้งสถานบันเทิงแบบครบวงจรทั้งจากผู้ที่มีความรู้และเชี่ยวชาญ ด้านการดำเนินงานและการบริหารจัดการ

(organizing/management) จะต้องมีความเป็นมาตรฐานสากลเป็นที่ยอมรับของนักท่องเที่ยว มีความปลอดภัยทั้งชีวิตและทรัพย์สิน การจัดสรรทรัพยากรทั้งทางด้านมนุษย์ (Man) และวัสดุ (Material) และผู้นำ (leading) ที่มีส่วนได้ส่วนเสียต่อการจัดตั้งสถาบันเชิงแบบครบวงจรจะต้องมีคุณภาพและน่าเชื่อถือ มีความเป็นไปได้สำหรับการลงทุน (Money) ของทั้งภาครัฐและผู้ประกอบการที่สนใจ และการจัดเก็บภาษีจากสถาบันเชิงแบบครบวงจรเพื่อนำไปพัฒนาประเทศในด้านต่าง ๆ

5.1.4 ด้านผลกระทบทางการท่องเที่ยว จำแนกออกเป็น 4 ด้าน ดังนี้ ความคิดของประชาชนเห็นด้วยกับผลกระทบทางเศรษฐกิจ ($\bar{X} = 3.87$) ของสถาบันเชิงแบบครบวงจรเป็นสถานที่ท่องเที่ยวที่มีศักยภาพในการสร้างรายได้ให้กับประเทศ ส่งผลในการสร้างงานสร้างรายได้ให้กับประชาชนในพื้นที่ ก่อให้เกิดกระบวนการกระจายรายได้ให้กับส่วนอื่น ๆ ในภาคเศรษฐกิจ สอดคล้องกับทฤษฎีผลกระทบการท่องเที่ยวของ Warakulwit (2008) ประเทศที่แหล่งท่องเที่ยว เมื่อมีปริมาณนักท่องเที่ยวมากเท่าใด ก็ย่อมที่จะกระตุ้นและส่งเสริมการพัฒนาเศรษฐกิจที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวทั้งทางตรงและทางอ้อมให้เติบโต เกิดการผลิตสินค้าและบริการเพื่อมารองรับนักท่องเที่ยว ก่อให้เกิดการกระจายรายได้ไปอย่างกว้างขวาง และทำให้เกิดผลดีต่อเศรษฐกิจโดยรวมของประเทศ ผลกระทบทางสังคม ($\bar{X} = 4.00$) ประชาชนมีความเห็นด้วยกับสถาบันเชิงแบบครบวงจรที่จะส่งเสริมให้เกิดการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนในแหล่งท่องเที่ยว ได้มีโอกาสเลือกงานที่เหมาะสมกับความรู้ความสามารถ และเห็นด้วยว่าอาจจะส่งผลต่อปัญหาต่าง ๆ ที่ส่งผลกระทบต่อสังคม เช่น อาชญากรรม ยาเสพติด ค่านิยม ฟอกเงิน เป็นต้น สอดคล้องกับทฤษฎีผลกระทบการท่องเที่ยวของ Charumanee (1993) คือการท่องเที่ยวจะก่อให้เกิดงานใหม่ๆ สำหรับประชาชนในชุมชนที่เป็นแหล่งท่องเที่ยว และ Warakulwit (2008) ยังกล่าวว่าอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวนำมาซึ่งปัญหาทางสังคม ก่อให้เกิดสังคมที่แออัด และเป็นแหล่งแพร่กระจายของยาเสพติด และโรคติดต่อด้วย ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อผลกระทบทางวัฒนธรรม ($\bar{X} = 3.96$) เห็นด้วยกับการมีสถาบันเชิงแบบครบวงจรจะก่อให้เกิดการแลกเปลี่ยนทางวัฒนธรรมระหว่างเจ้าบ้านและผู้มาเยือน และอาจจะทำให้เกิดการบิดเบือนในวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียม ประเพณี ท้องถิ่น และการเปลี่ยนแปลงค่านิยม สอดคล้องกับ Warakulwit (2008) การท่องเที่ยวอาจทำให้เกิดการสูญเสียความภาคภูมิใจในวัฒนธรรมของตน หากวัฒนธรรมนั้นถูกมองว่าเป็นสิ่งที่แปลกประหลาด หรือเป็นเพียงสิ่งบันเทิงใจ การท่องเที่ยวก่อให้เกิดความเปลี่ยนแปลงในวิถีการดำเนินชีวิตของคนในท้องถิ่นอย่างรวดเร็ว ความคิดเห็นของประชาชนเห็นด้วยกับ ผลกระทบทางสิ่งแวดล้อม ($\bar{X} = 3.92$) นักท่องเที่ยวที่มาขึ้นอาจจะส่งผลต่อความเสื่อมโทรมของทรัพยากรการท่องเที่ยว ความเสื่อมโทรมของสภาพแวดล้อม เกิดมลภาวะทางน้ำ ทางอากาศ และทางเสียง เป็นต้น สอดคล้องกับ Charumanee (1993) อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวมีความต้องการด้านโครงสร้างพื้นฐานเป็นจำนวนมาก เช่น สนามบิน ถนน ท่อระบายน้ำ ท่าเรือ สะพาน และสิ่งอำนวยความสะดวกอื่น ๆ รวมถึงโครงสร้างพิเศษ เช่น โรงแรม ภัตตาคาร ร้านอาหาร ซึ่งสิ่งเหล่านี้จะเป็นตัวทำลายสิ่งแวดล้อมตามธรรมชาติของชุมชนลงอย่างรวดเร็ว ปัญหาเหล่านี้มักจะเกิดขึ้นกับชุมชนที่เน้นส่งเสริมการท่องเที่ยวเป็นจุดมุ่งหมายหลัก ภาพรวมความคิดเห็นของประชาชนต่อการจัดตั้งสถาบันเชิงแบบครบวงจร ส่งผลกระทบต่อด้านเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม และสิ่งแวดล้อม ทั้งทางด้านบวก และด้านลบ สอดคล้องกับ Charumanee (1993) อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวมีความสำคัญต่อมวลมนุษย์และสังคมโลก มีบทบาทสำคัญต่อการพัฒนาและส่งผลดีต่อเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม และสิ่งแวดล้อมของประเทศ ทำให้เศรษฐกิจโดยรวมของประเทศดีขึ้น เกิดการฟื้นฟูและอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมของประเทศ ประชาชนในท้องถิ่นมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น ระบบโครงสร้างพื้นฐานสาธารณูปโภคได้รับการพัฒนา สร้างความเจริญให้แก่เมืองที่เป็นที่ตั้งของแหล่งท่องเที่ยว แต่ในทางกลับกันการท่องเที่ยวก็เป็นเสมือนดาบสองคม ที่เป็นสาเหตุให้เกิดปัญหาต่อเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม และสิ่งแวดล้อมด้วยเช่นกัน

5.2. ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการจัดตั้งสถาบันเชิงแบบครบวงจร โดยจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล พบว่าประชาชนที่มีเพศต่างกันมีความคิดเห็นต่อการจัดตั้งสถาบันเชิงแบบครบวงจร ไม่แตกต่างกัน สอดคล้องกับ Kongpua et al. (2023) ที่ได้ศึกษาเรื่อง ความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริหารทุนมนุษย์ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดปทุมธานี พบว่า ประชาชนที่มีเพศต่างกันมีความคิดเห็นต่อการบริหารทุนมนุษย์ขององค์การบริหารส่วนจังหวัด

ปทุมธานีไม่แตกต่างกัน ส่วนความคิดเห็นของประชาชนจำแนกตามปัจจัยด้าน อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้เฉลี่ย มีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 สอดคล้องกับ Rongmee et al. (2021) ได้ศึกษาเรื่อง การศึกษาความคิดเห็นของประชาชนต่อการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ของเทศบาลตำบลบางกระพุ่ม อำเภอบางกระพุ่ม จังหวัดพิษณุโลก พบว่า ประชาชนที่มีอายุ อาชีพ รายได้ต่อเดือนต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของเทศบาลตำบลบางกระพุ่ม อำเภอบางกระพุ่ม จังหวัดพิษณุโลก โดยภาพรวมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการวิจัยภาพรวมยังสอดคล้องกับ Phornprapa (2017) ได้ศึกษาเรื่อง พฤติกรรมการพนันและความคิดเห็นของประชาชนในประเทศไทยต่อสถานบันเทิงแบบครบวงจรรีสอร์ททกาสิโนในประเทศไทย พบว่า กลุ่มประชาชนเห็นด้วยกับการที่รัฐบาลจะอนุญาตให้มีการประกอบธุรกิจรีสอร์ททกาสิโนตามกฎหมายในรูปแบบสถานบันเทิงครบวงจรในประเทศไทย เมื่อมีการเปิดรีสอร์ททกาสิโนอย่างถูกต้องตามกฎหมาย จะทำให้รัฐมีรายได้จากการเก็บภาษีเพิ่มขึ้น ทำให้รัฐมีรายได้จากการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น ทำให้เกิดการจ้างงานเพิ่มขึ้น ทำให้รัฐบาลมีรายได้ทางอ้อมจากกิจกรรมทางเศรษฐกิจเพิ่มมากขึ้น ในทางกลับกันประชาชนเห็นถึงปัญหาเมื่อมีการประกอบธุรกิจรีสอร์ททกาสิโนตามกฎหมายในรูปแบบสถานบันเทิงครบวงจร คือ ปัญหาอาชญากรรมอาจเพิ่มมากขึ้น การเกิดปัญหาการหย่าร้างและการฆ่าตัวตาย และการขัดต่อหลักศาสนา และทำให้ศีลธรรมเสื่อมลง

6. ข้อเสนอแนะ

6.1 ข้อเสนอแนะการนำผลวิจัยไปใช้

6.1.1 คณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาศึกษาการเปิดสถานบันเทิงแบบครบวงจร (Entertainment Complex) นำเอาข้อมูลความคิดเห็นของประชาชนนี้ไปเป็นส่วนหนึ่งของการพิจารณาถึงความเป็นไปได้เกี่ยวกับการเปิดสถานบันเทิงแบบครบวงจร

6.1.2 ให้รัฐนำเอาความคิดเห็นของประชาชนที่ได้ไปจัดทำเป็นข้อเสนอเชิงนโยบาย การมีส่วนร่วมของประชาชนที่มีต่อการจัดตั้งสถานบันเทิงแบบครบวงจร

6.1.3 ให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น กระทรวงมหาดไทย กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา หรือหน่วยงานอื่น ๆ นำเอาข้อมูลไปสร้างความน่าเชื่อถือ สร้างความรู้ ความเข้าใจ ในการจัดตั้งสถานบันเทิงแบบครบวงจร ให้กับประชาชนได้รับทราบข้อมูลและข้อเท็จจริงของการดำเนินงาน

6.2 การวิจัยครั้งต่อไป

6.2.1 ในการวิจัยครั้งต่อไป ควรศึกษาความต้องการ ความคาดหวัง และความพึงพอใจ ของประชาชนต่อการจัดตั้งสถานบันเทิงแบบครบวงจร เพื่อที่จะได้ทราบมุมมองที่หลากหลายครบทุกด้าน เพื่อนำข้อมูลมาพัฒนา ปรับปรุงบริหารจัดการความเป็นไปได้ของการเปิดสถานบันเทิงแบบครบวงจรเพื่อพัฒนาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวของประเทศไทย

6.2.2 ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชน ข้อเสนอเชิงนโยบายแบบมีส่วนร่วมของประชาชน เพื่อให้มีแนวคิดเกี่ยวกับการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารจัดการสถานบันเทิงแบบครบวงจร เพื่อสร้างทัศนคติที่ดีให้กับประชาชนเมื่อสามารถจัดตั้งสถานบันเทิงแบบครบวงจรขึ้นมาได้สำเร็จ และสามารถสร้างความรับรู้ให้กับประชาชนถึงประโยชน์ที่จะได้รับจากการจัดตั้งสถานบันเทิงแบบครบวงจร

7. เอกสารอ้างอิง

Charumanee, N. (1993). **Tourism and Tourism Industry Management**. Bangkok: O. S. Printing House.
Entertainment Place Act B.E. 2509. (1966, August 30). **Thai Government Gazette**. 83, (88), p. 626.

Retrieved April 25, 2023, from <https://multi.dopa.go.th/legal/news/cate6/view180>

- Kongpua, W and Waranonwanich, W. (2023). Opinions of the public regarding the human capital management of the Pathumthani Provincial Administration Organization. **Applied Research Journal Nort Bangkok University**, 2(1), 1-11.
- Krejcie, R. V., and Morgan, D. W. (1970). Determining Sample Size for Research Activities. **Deucational and Psychological Measurement**, 30(3), 607-610.
- Kwan-ngen, S. (2016). **Principle of Management**. Bangkok: Se-Education.
- Manager online. (2023). The Commission to Support Legal Casinos will consider January 12 the establishment in Bangkok based on the Singapore model. **To play in the casino, Thais must have 5000,000 baht in their account**. Retrieved January 12, 2023, from https://mgronline.com/politics/detail/9660000002723#google_vignette
- Nak-rit, T. (1997). **Comments on the promotion of police officers to the rank of contract officer: a case study of the Police Bureau Region 1**. [Master' thesis]. Kasetsart University.
- National Statistical Office. (2023). **Number of Population form Registration by Age, Sex, Region, and Province: 2021-2022**. Retrieved January 12, 2023, from <http://statbbi.nso.go.th/staticreport/page/sector/th/01.aspx>
- Nithiprapha, N. (2021). **Analysis of the Situation of MSMEs in Tourism Business in 2021 and trends in 2022**. Retrieved July 20, 2022, from https://www.sme.go.th/upload/mod_download/download-20211012232619.pdf
- Phornprapa, K. (2017). Gambling and public opinion in the United States on the full range of entertainment, Canino resort in Thailand. **Veridian E-Journal Silpankorn University**, 10(2), 226-258.
- Ponpirul, P. et. al. (2021). **A Study of COVID-19 Impacts for Economy Section and Thailand Tourism in 2020**. Retrieved June 21, 2022, from https://www.mots.go.th/download/BannerLink/PBVol01Covid_DigitalEd.pdf
- Rongmee, C & Wongwattanapong, K. (2021). A Study of public opinion on the Development of Cultural Tourism sites of Bang Krathum Subdistrict Municipality Bang Krathum District Phisanulok Province. **Journal of MCU Buddharanya Review**, 6(3), 122-132.
- Sisa-at, B. (2013). **Statistic Methods for Research Volume 1**. 5 th ed. Bangkok: Siwiriyakanphim.
- Subsin, J. (1997). **Students' opinions on the Bangkok governor's election: A case study of undergraduate students, Faculty of Social Sciences** [Master' thesis]. Kasetsart University.
- Sutthisamphan, K. (1999). **Export agents' opinions on customs clearance in importing goods from overseas: A case study of imports at Bangkok Airport Customs Office**. [Master' thesis]. Kasetsart University.
- Thailand Development Research Institute. (2021). **Analyzing the Impact of COVID-19 to the Tourism Business**. Retrieved June 21, 2022, from <https://tdri.or.th/2021/02/covid-112/>
- Thairat online. (2021). **MPs debate backing legal "Casino" Point the way to survive to earn money into the country**. Retrieved July 7, 2022, from <https://www.thairath.co.th/news/politic/2250886>

- The Secretariat of The House of Representatives. (2021). **Supporting Documents Motions on the opening of integrated Entertainment Complex and Casinos in Thailand**. Retrieved May 3, 2022, from <https://dl.parliament.go.th/backoffice/viewer2300/web/viewer.php>
- _____. (2022). Results of the study Opening of a one-stop entertainment venue Collecting revenue and taxes from legal casino businesses and measures to prevent and solve illegal gambling problems. The epidemic of electronic gambling machines and online gambling. Retrieved May 3, 2022, from https://www.parliament.go.th/ewtcommittee/ewt/25motion_entertainment/ewt_dl_link.php?nid=341&filename=129
- _____. (2023). Report of the results on the study of the opening of integrated Entertainment Complex. Collecting revenue and taxes from legal casino businesses and measures to prevent and solve illegal gambling problems. The epidemic of electronic gambling kiosks and online gambling. Retrieved April 27, 2023, from https://www.parliament.go.th/ewtcommittee/ewt/25motion_entertainment/download/article/article_20230427123435.pdf
- Ti-yao, S. (2007). **Strategy Management**. Pathumtani: Thammasart University.
- Wannathanom, C. (2009). **Tourism Industry**. Bangkok: Samlada.
- Warakulwit, S. (2008). **Tourism Industry Orientation**. 4 th ed. Bangkok: Samlada.
- Wongkiatrat, W, Suwanpakde, K, Parinyathanakul, P, Thanathikom, W, & Nukulwut-Opas, P. (2005). **Strategic Planning: The Art of Defining and Organizational Plan for Excellence**. Bangkok: Innographics.